

”Norrköpingsforskaren Arthur Nordén hävdade att byggnaden redan på 1830-talet ingick i den krogrörelse som bedrevs vid Himmelstalund.”

Kachusbyggnaden och musikestraden i mitten på 1950-talet, då en rivning var nära förestående. Själva serveringsbyggnaden hade anor från 1800-talet och Himmelstalunds Brunnsalng. När brunnsverksamheten lades ned flyttades byggnaden till Götaparken som en vattenpaviljong.

Ungefär samma vy i dag. I början på 1960-talet uppfördes den ersättare till musikestrad som återfinns i dag.

Publikhavet vid Kachusset under en av allsångskvällarna i slutet av 1940-talet. Epoken höll i sig fram till mitten av 50-talet då byggnaden revs.

Norrköpings Orkesterförening under ledning av dess nya dirigent, Heinz Freudenthal, under den första friluftskonserterna vid Kachusset i maj 1936. De så kallade sommarkonserterna blev därefter ett återkommande arrangemang. De karaktäristiska stolarna ska ha ritats av arkitekten Carl Bergsten för den gamla restaurangen på Strömsholmen.

Under allsångskvällarna trängdes folk, både stora och små, utmed dåvarande Stallgatan och Norra Promenaden. Här en bild från Stallgatan under den senare delen av 40-talet.

Vid KAKHUSET var det sång och musik

Under 40- och 50-talen ökade allsången ut över nejden. Allsångskvällarna på gamla Kachusset vid Götaparken kom att bli en populär institution under åren 1943-56. Redan på 1930-talet hade Orkesterföreningen under ledning av dess nye dirigent, Heinz Freudenthal, gått i bräschen för publikevenemang vid Kachussets servering, den så kallade Sommarorkestern. Själva serveringsbyggnaden hade anor från 1800-talet, men då från Himmelstalunds Brunnsalng. Norrköpingsforskaren Arthur Nordén hävdade att byggnaden redan på 1830-talet ingick i den krogrörelse som bedrevs vid Himmelstalund, men att den var ganska

enkel i utformningen. Men när Karl XV kom på besök år 1862 utsmyckades serveringsbyggnaden med en karaktäristisk snickarglädje. När brunnsverksamheten lades ned några år senare flyttades byggnaden till Norra Promenaden och Götaparken som en vattenpaviljong. En annan uppgift gör gällande att det var en källarmästare på Himmelstalund vid namn Ungroth som uppförde paviljongen som ett schweizeri, ett kafé med tillstånd att servera alkohol, just på 1860-talet. Att Kachusbyggnaden hade anor bekräftades i mitten på 1950-talet när en rivning var aktuell. Dåvarande landsantikvarien Bengt Cnattingius ville flytta den tillbaka till den

ursprungliga miljön vid Himmelstalund, där han ansåg att den hörde hemma. Ett annat förslag var att märka byggnaden, bräda för bräda, och förvara den i magasin för efterkommande generationer. Men därav blev intet. 1956 revs Kachusset och dess musikestrad. Då hade den under ett par årtionden varit en mötesplats för populära arrangemang, främst de omåttligt populära allsångskvällarna. Kachusset drevs av kafé- och restaurangaktiebolaget Norcopia och som frontfigur under allsångskvällarna fungerade trubaduren Gösta Elweroth. Där gavs även operett- och wieneraftnar,

ofta med Ann-Marie Kyndel som solist och lika ofta med Hans Eichinger som dirigent. Till den sista Kachuskvällen kom det 5 000 personer. Gösta Elweroth och Ann-Marie Kyndel bjöd tillsammans med musikerna på en Kachuskvallad. Ut mot dåvarande Stallgatan och ut mot Promenaden återfanns ett enormt publikhav. Som avslutning sjöngs Du gamla du fria. En epok var över. Här skulle i stället det nya Folkets Hus uppföras. Kachusbyggnaden med tillhörande estrad försvann ur stadsbilden. Ett öde, som för övrigt drabbade andra byggnader i den direkta närheten under 50-talet och åren därefter, exempelvis Hyrkuskerket och Gästgivaregården, samt gamla Folkets Hus,

